

Посрѣшай стрѣлитѣ
На своя сждба.

Лви ти на вситѣ,
Що нѣматъ въ гждитѣ
Куражътъ за бой,
Какъ малкий едрѣе,
Какъ слабиятъ грѣе
Кога е герой.

Защо, въ туй врѣме,
За чувства голѣми
Не става ни рѣчь,
И който се блѣсне
Стѣсъ вихритѣ мрѣсни,
Не вдига се вѣчь;

Защото въ челякътъ
Днесъ чезне юнакътъ
Съ душа отъ мермеръ,
И нему му трябва
Макаръ въ жена слаба
Да види примѣръ.

1882.

XIV.

БЕЗСЪННА МИСЪЛЪ.

Нощта царува, тихо на вѣнъ е.
Улицы мрѣтви спжтъ запустѣли.
Въ сладка почивка животътъ тѣне:
Спжтъ борби, грижи, ядове, цѣли.

Ангелъ небесенъ тихъ сънъ навява
На влѣпки морни, на гжди страдни;